

Радойчо така разядосанъ грабнѣ отъ полицата голѣмия ножъ, съ който майка му готвѣше, и сърдито промуши топката си. Слѣдъ това, разбира се, той останѣ безъ играчка, а ножа държеше още въ рѣцѣтъ си . . .

— Да, — каза той, като се поогледа изъ кѣщи, — и Невѣнкината кукла трѣбва да се заколи! и тя е непослушна!

При тѣзи думи той грабва подпрѣнатата на стѣната Невѣнкина ку-

кла и на срѣдъ потона и отрѣзва главата Слѣдъ това геройство Радойчо още дълго врѣме се залисва изъ кѣщи, до като най-послѣ уморенъ заспа на една мека възглавница съ ножа въ рѣка.

По нѣкое врѣме завърнѣ се Невѣнка. Тя видѣ срѣдъ кѣщи заклана най-добрата и най-обичната си кукла, видѣ и Радойча заспалъ съ ножа въ рѣка и се досѣти, че той е извършилъ това прѣстѣпление.

Тѣй много домѣчиѣ на Невѣнка, щото тя се